

tionerne ikke udstedes i særskilte serier med seriervesefond, er der risiko for, at obligationsindehaverne ikke får en separatistlignende fortrinsstilling i tilfælde af konkurs.

Endelig foreslås det i § 39, stk. 2, 2. pkt., at overtrædelse af meddelelesespligten i § 33 d, stk. 1, 1. pkt., kan straffes med bøde. Begrundelsen er, at instituttet skal være forpligtet til omgående at meddele Finanstilsynet, hvis kravet om at værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationsudstedelsen, ikke svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Årsagen er, at Finanstilsynet skal kunne nå at reagere hurtigt, hvis instituttet ikke straks stiller supplerende sikkerhed. I sådanne tilfælde mister obligationerne betegnelsen »særligt dækkede obligationer« eller »særligt dækkede realkreditobligationer«, og Finanstilsynet afnotificerer den specifikke udstedelse som særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. I modsat fald ville tilliden til værdipapirmarkedet kunne lide skade.

§ 39, stk. 2-4 bliver herefter § 39, stk. 3-5.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås i overensstemmelse med Justitsministeriets vejledning nr. 134 af 2. december 2002 om notehenvisninger i love og administrative forskrifter, der gennemfører EF-retsakter m.v., at indsætte en henvisning til det direktiv, der gennemføres i lovforslaget, i en EU-note til lovens titel. Herved sikres, at det i fremtidige lovebekendtgørelser af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kommer til at fremgå, at dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) er gennemført i loven. Formålet med henvisningen er at gøre den EU-retlige baggrund for en national regel klar.

Det bemærkes, at skibsfinansieringsinstituttet er undtaget fra kreditinstitutdirektivet, men en del af de regler, der findes i direktivet, er gennemført i det regelsæt, der gælder for instituttet.

Til nr. 2

De kasseobligationer, som skibsfinansieringsinstituttet kan udstede i dag, lever op til de gældende direktivregler for, at obligationerne kan betragtes som særligt dækkede obligationer. Men det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF skærper med virkning fra den 1. januar 2008 kravene til, hvornår en obligation er en særligt dækket obligation. Kasseobliga-

tionerne lever ikke op til de skærpede krav. Det foreslås derfor, at ophæve § 2, således at instituttets adgang til at udstede kasseobligationer ophører med udgangen af 2007.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til §§ 2 c og 2 d, som efter tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren giver instituttet mulighed for at udstede særligt dækkede obligationer, der lever op til de nye direktivkrav. Dernæst skal ændringen ses i sammenhæng med forslaget til § 2 a, hvorefter instituttet får adgang til at udstede skibskreditobligationer, som i vidt omfang svarer til de nuværende kasseobligationer.

Ophævelsen er også et udtryk for, at »kasseobligationer« er en forældet betegnelse. Når alle kasseobligationer er udløbet, er det således hensigten, at betegnelsen kan udgå af loven. Dette vil naturligvis til sin tid kræve en lovændring.

Til nr. 3

§ 2 a

Det foreslås at indsætte en ny § 2 a, hvorefter skibsfinansieringsinstituttet kan udstede skibskreditobligationer. Overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 15, stk. 1, betyder, at instituttet først kan udstede skibskreditobligationer fra den 1. januar 2008.

Skibskreditobligationer vil i meget stort omfang svare til de kasseobligationer, som instituttet indtil udgangen af 2007 kan udstede efter § 2. Da overgangsreglen i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv kun gælder for obligationer udstedt før udgangen af 2007, vil skibskreditobligationerne ikke kunne klassificeres som »særligt dækkede obligationer«.

Skibskreditobligationer vil kunne udstedes i kapitalcentre, jf. forslaget til § 2 e, stk. 1, 1. pkt., eller i instituttet i øvrigt.

Indehavere af skibskreditobligationer vil få en privilegeret stilling ved konkurs, jf. forslaget til § 3 a, stk. 1 og 2. Modparter på finansielle instrumenter indgået til at afdække risici mellem udlån og skibskreditobligationer kan alene sidestilles med skibskreditobligationsindehaverne, hvis det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at instituttets betalingsstandsning eller konkurs ikke er misligholdelsesgrund, jf. forslaget til § 3 a, stk. 3.

§ 2 b

Instituttets mulighed for at udstede andre obligationer ønskes videreført, og det foreslås derfor at indsætte en ny § 2 b, hvor det præciseres, at instituttet kan udstede obligationer, som hverken er skibskreditobli-